

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520720816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Selvbibliografi

I Lapscaarene vilde han gjerne være en „Mahoni-Fyr“; thi var det ham ikke nok, at have lært Dandsekonst i Jylland; hans Fødder maatte i Hovedstaden lystre, først en Figurant, derefter en Solodanser Poulsen, med hvis lille Datter han dandsede Menuet, saa han svædte ved det, efterat han de første Timer havde maattet øve sig for et stort Speil. Nu har han ingen videre Nytte af denne kostbare Information (en Rigsdaler Timen).

Han gik tillige i Fægteskole hos Mester Steen (Underofficier ved Garden); der kom han ogsaa i Sved, ja engang endog i Blod. Han kunde allerede bruge en Fleuret, dog neppe bedre end til et vixhand. Saa raaber Læreren i en „Gang“ til ham: „tag Dem jagt! nu faaer De den lige i Brystet!“ Han afbødede rigtig nok denne „botte“ som Fransken kalder det; men Læreren sprang istykker mod hans Paresplade tæt ved Duppen, og Stumpen gav ham en Rift i Armen; hans pene Manskjetskjorte fik en langt farligere Skramme. Steen smed sit Vaaben, foer ængstelig hen til ham, undersøgte det ubetydelige Streifstik, bedende ham inderligt om Forladelse. Han svarede naturligviis: at *han* ikke behøvede nogen, men den som havde gjort Fleuretten.

Men til et heroisk Oprin blev han sammesteds Vidne. Just som Timen en Døg skulde begynde, befandt vi os fire o: tre Studenter og en Officeer paa Fægtersalen; den Sidste kom i Mundhuggerie med den ene Student, der snart gav hiin en Munddask, paa hvilken jo fulgte en Udfordring. Idetsamme kommer Steen til og siger: „Hr. Landsmand (norsk), De er stærk, og den bedste af alle mine Elever; Hr. Lieutenanten spinkel, og endnu ikke ret færdig i at bruge hans Panier, det er ikke Partie égale; vi to, Hr. S. ...! er det. Om De, og de andre Herrer synes om det, saa træder jeg i Lieutenantens Sted, paa Vilkaar: at første Blodsdraabe ender Affæren og redder Hr. Licutenantens Ære, og dernæst: at det Hele fra først til sidst bliver en Hemmelighed mellem os Fem“.

Det blev saa lige til nu; er endda ikke røbet, undtagen for den brave Steens Vedkommende. – I den improviserede Æressag fik og gav han en ubetydelig Smøre.

Fra Efteraaret 1803 til 1807 opholdt B. sig, paa nogle Sommerrejser nær, i Hovedstaden, mest i Selskab med *de Døde* – de nemlig, som bestandig gaac igjen paa Jorden, og som i Kjøbenhavn særdeles og i